

בס"ד טו' תשרי ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 18:09
 צאת השבת - 18:59
 רבנו תם - 19:41
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושלוש - עלון מס' 1176
 @ לא אומרים תחנון מ-יא' תשרי עד ב' בחשוון.
 @ לא אומרים בשבת "צדקתך".
 @ מוציאין ב' ספרי תורה.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

הקדיאז: "שור או כשב" (בפרשת אמור)
הפטרה: "הגה זים בא" (זכריה יד)

הג' סוכות תשפ"ד

"ושמחת בהג' והיית אך שמח"

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש שבעה 20:30

ההרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת
 כתוב: "נפלה לא תוסף קום בתולת ישראל" (עמוס ה').
 שהגאולה תהיה כאשר קדושת ומדרגת ישראל תהיה שפלה
 כל כך עד שלא יהיה מקום ליפול יותר, לזה אנו
 מעתירים: "הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת"
 שיחיש לגאלנו במהרה אפילו באמצע הנפילה. (ערבי נחל)

ארבעת המינים כנגד תרי"ג מצוות
 בספר "ענף יוסף" מובא כי אתרוג בגימטריא 610
 ובצירוף 3 המינים האחרים עולה מניינם לתרי"ג.
 והרי ארבעת המינים כנגד תרי"ג מצוות.

לולב יעקב - רבינו יעקב בן משה המולין אומר:
 לולב בגימטריה "חיים", כך, רמז למי שקונה אתרוג עם
 לולב נאה זוכה לחיי העולם הזה והבא.
מזעזעים את ארבע המינים
 הטעם לכך: "מוליד ומביא - כדי לעצור רוחות רעות,
 מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים". טעם נוסף
 אמרו לגבי מצוות הנענועים, שלאחר ימי הדיון, בהם
 עמדנו לפני ה' בתפילה, אנו מתחילים את השנה
 בשמחה, ונושאים את ארבעת המינים כאותות ניצחון
 על הצלחת התשובה וההתחברות מחדש אל ה' יתברך.
 (תנחומא אמרו כז)

ושמחת בהג' והיית אך שמח
 המוקד של השמחה היה במקדש, כפי שכותב הרמב"ם
 (הלי לולב ח יב): "אף על פי שכל המועדות מצווה לשמח
 בהן, כהג' הסוכות היה במקדש יום שמחה יתרה, והיא
 שמחת בית השואבה שהשתתפו בה גדולי ישראל, וראשי
 הישיבות והסנהדרין והחסידיים והזקנים ואנשי המעשה...
 ויכל העם באים לראות ולשמע" (עולת ראי"ה הל' ד).
"מימינו איש דת לבנו" (לג-ב)

היכן מצינו רמז לתלמוד בתורה שבכתב? שכתוב: "דת
 לבנו" = אלה אותיות "תלמוד". מיד עם תנינתה של התורה
 בימינו של הקב"ה ניתן לישראל גם התלמוד. (מקור ברוך)

פנות הנבים והפתגמים
איש תחת גפנו ותחת תאנתו =
ישיבה זו היא סמל לשלום, למנוחה ולבטחון מפני האויב.
דוגמה: אנו, אֶזְרָחֵי מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, מְצַפִּים לְיוֹם שְׁבוֹ
 יָשֵׁב כָּל אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ.
מקור: איש תחת גפנו ותחת תאנתו [מלכים א' ה':
 מִיָּכָה ד ד]. (ניבונכוך)

מזעזעים את ארבע המינים
 הטעם לכך: "מוליד ומביא - כדי לעצור רוחות רעות,
 מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים". טעם נוסף
 אמרו לגבי מצוות הנענועים, שלאחר ימי הדיון, בהם
 עמדנו לפני ה' בתפילה, אנו מתחילים את השנה
 בשמחה, ונושאים את ארבעת המינים כאותות ניצחון
 על הצלחת התשובה וההתחברות מחדש אל ה' יתברך.
 (תנחומא אמרו כז)

מזעזעים את ארבע המינים
 הטעם לכך: "מוליד ומביא - כדי לעצור רוחות רעות,
 מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים". טעם נוסף
 אמרו לגבי מצוות הנענועים, שלאחר ימי הדיון, בהם
 עמדנו לפני ה' בתפילה, אנו מתחילים את השנה
 בשמחה, ונושאים את ארבעת המינים כאותות ניצחון
 על הצלחת התשובה וההתחברות מחדש אל ה' יתברך.
 (תנחומא אמרו כז)

מזעזעים את ארבע המינים
 הטעם לכך: "מוליד ומביא - כדי לעצור רוחות רעות,
 מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים". טעם נוסף
 אמרו לגבי מצוות הנענועים, שלאחר ימי הדיון, בהם
 עמדנו לפני ה' בתפילה, אנו מתחילים את השנה
 בשמחה, ונושאים את ארבעת המינים כאותות ניצחון
 על הצלחת התשובה וההתחברות מחדש אל ה' יתברך.
 (תנחומא אמרו כז)

מזעזעים את ארבע המינים
 הטעם לכך: "מוליד ומביא - כדי לעצור רוחות רעות,
 מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים". טעם נוסף
 אמרו לגבי מצוות הנענועים, שלאחר ימי הדיון, בהם
 עמדנו לפני ה' בתפילה, אנו מתחילים את השנה
 בשמחה, ונושאים את ארבעת המינים כאותות ניצחון
 על הצלחת התשובה וההתחברות מחדש אל ה' יתברך.
 (תנחומא אמרו כז)

מזעזעים את ארבע המינים
 הטעם לכך: "מוליד ומביא - כדי לעצור רוחות רעות,
 מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים". טעם נוסף
 אמרו לגבי מצוות הנענועים, שלאחר ימי הדיון, בהם
 עמדנו לפני ה' בתפילה, אנו מתחילים את השנה
 בשמחה, ונושאים את ארבעת המינים כאותות ניצחון
 על הצלחת התשובה וההתחברות מחדש אל ה' יתברך.
 (תנחומא אמרו כז)

מזעזעים את ארבע המינים
 הטעם לכך: "מוליד ומביא - כדי לעצור רוחות רעות,
 מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים". טעם נוסף
 אמרו לגבי מצוות הנענועים, שלאחר ימי הדיון, בהם
 עמדנו לפני ה' בתפילה, אנו מתחילים את השנה
 בשמחה, ונושאים את ארבעת המינים כאותות ניצחון
 על הצלחת התשובה וההתחברות מחדש אל ה' יתברך.
 (תנחומא אמרו כז)

הסידור ממשול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות סוכה

א. מצות עשה מן התורה לאכול כזית פת בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות. וצריך לכוון קודם אכילתו, שמקיים בזה מצות עשה מן התורה לישב בסוכה, וזכר ליציאת מצרים. וטוב שיכוון גם כשיושב בסוכה זכר לענני הכבוד שהקיף הקדוש ברוך הוא את ישראל בצאתם ממצרים, לבל יכם שרב ושמש.

ב. שיעור כזית פת, שאוכל בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות, הוא שלושים גרם בנפח. וטוב להחמיר לאכול כשלושים גרם במשקל, כדי לצאת ידי ספק.

ג. כיצד מצות ישיבה בסוכה בשבעת ימי חג הסוכות: אוכל ושותה וישן ומטייל ודר בסוכה כל שבעת הימים, בין ביום ובין בלילה, כדרך שדר בביתו בשאר ימות שנה. וכל שבעת ימי החג עושה אדם ביתו עראי וסוכתו קבע. כיצד: כלים נאים ומצעים נאים - בסוכה. כלי שתיה ומנורה בסוכה. וקורא ולומד ועוסק בתורה בסוכה. ומכל מקום אם נוח לו יותר ללמוד בחדר הספרים שבביתו, כגון שהוא משתמש ומעין בכמה ספרים בשעת לימודו, רשאי ללמוד בביתו.

ד. לא ישטוף כלים, וכן לא יעשה שאר תשמיש בזוי כשהוא בסוכה. ובוודאי שצריך כל אדם להיזהר שלא לשוחח שיחה בטלה, ושלא לבוא לידי שחוק וקלות ראש ולשוון הרע ורכילות כשהוא בסוכה. ודברים אלו אסורים בכל ימות השנה, ועל אחת כמה וכמה כשהוא בסוכה.

ה. כשמברך "לישב בסוכה" כשאוכל סעודתו בסוכה, נכון יותר שיברך ברכת "לישב בסוכה" תחילה, ואחר כך יברך ברכת "המוציא". ויש נוהגים לברך קודם ברכת "המוציא", ואחר כך ברכת "לישב בסוכה". ובכל מקום יעשו כמנהגם. ואם שכן לברך "לישב בסוכה" בתחילת הסעודה, רשאי לברך כל זמן שלא סיים סעודתו. ואפילו סיים לאכול פת, כל שעדיין אוכל או שותה, רשאי לברך "לישב בסוכה".

ו. ראוי ונכון לכל אדם להקדיש זמנו בימי חול המועד לתלמוד תורה, וכמו שאמרו חז"ל בתלמוד ירושלמי: "לא אסרו מלאכה בחול המועד אלא כדי שיהיו אוכלים ושותים ועוסקים בתורה".

ז. מצוה לכבד את ימי חול המועד באכילת בשר ושתיית יין, ולשמח הנשים בבגדים צבעונים ובתכשיטים. וטוב להחמיר לאכול פת בסעודות הלילה והיום בחול המועד.

ח. בשבת חול המועד, וכן ביום טוב ראשון של סוכות שחל בשבת, שאין בהם נטילת לולב, אין אומרים "הושענות" כלל.

ט. קודם שיברך על הלולב, יטלנו ביד ימינו כשהוא אגוד עם ההדסים והערבות. ונוטל הלולב בימינו, מפני שיש בו שלש מצוות, הלולב ההדסים והערבה. אבל את האתרוג לא טול בידו עד אחר שיברך, כדי שיברך על המצוה קודם עשייתה, ואם יטול גם האתרוג בידו עם שאר המינים, אין זה קודם עשייתו. לאחר שנטל הלולב ביד ימינו, יברך בשם ומלכות ברכת "על נטילת לולב".

י. המנהג לקרוא המזמור של החג לפני ערבית, בין בליל יו"ט בין בחול המועד. אולם אם לומדים שם תורה שבעל פה, הלכה או אגדה, או מגרא, אין צריך לקרוא המזמור, אלא מיד לאחר קדיש על ישראל מתחילים ערבית, בלא להרבות בקדישים.

יא. יש מי שכתב שגם חולה חייב לאכול בסוכה בלילה הראשון של החג, אך אין זה לדינא לדידן, אלא החולה פטור מסוכה אף בלילה הראשון. (הליכות עולם ח"ב).

**מכל מלמד" השכלתי
"שמחת בית השואבה"**

אחד מהדברים המופלאים שיש בחג הסוכות הוא "שמחת בית השואבה" - השמחה של שאיבת המים, כדי לנסוך(=ליצוק) אותם על המזבח בחג הסוכות. חז"ל מספרים לנו על גודל הפלגת השמחה שהביעו ראשי וגדולי ישראל בשמחת בית השואבה: לא רק שמחה שבלב, כדרך הצדיקים, בבחינת "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה", אלא ממש שמחה בפועל, היוצאת מגדר הרגיל, בריקודים של מצוה וזריקת אבוקות(=לפידים) של אש, עד שהיעידו: "ימי שלא ראה שמחת בית השואבה - לא ראה שמחה מימיו".

ומה ענין השמחה הגדולה? אלא שהתורה הקדושה רבתה את ענין השמחה בחג הסוכות יותר מכל שאר המועדים, כי בכל המועדים לא נזכרה המלה (או השרש) שמחה כי אם בחג השבועות פעם אחת, אבל בחג הסוכות הזכירה התורה שמחה שלש פעמים.

"ושמחתם לפני ה' אלקיכם" **"ושמחתם** בחגך", ועוד שם "והיית אך שמח". לכן כל מצות חג הסוכות נעשו בשמחה יתרה. אולם שמחת בית השואבה של נסוך המים היתה גדולה ועצומה לאין שעור וערך מכל שמחה אחרת שהיתה בבית המקדש בכל ימות השנה, וזהו שנאמר: "ושאבתם מים בששון, ממעיני הישועה".

חול המועד סוכות

בחול המועד צריכים לעסוק בתורה ומי שעושה מלאכה נקרא : מבוזה את המועדות. מדוע?

משל למה הדבר דומה : לסוחר אחד שפגש את חברו והנה הוא מבחין שחברו הטוב קונה סחורה מהמתחרים שלו... אותו סוחר לא רצה לבקש ממנו לחדול מעסקיו עם אלו ולהעביר את הקניות אליו לכן מה עשה? פנה אליו בידידות והציע לו שיבוא ויתארח אצלו וכך עשה אותו ידיד... אבל גם לאחר שהאורח הבין שהמארח מתעסק עם סחורות שהוא חפץ בהם, המשיך הוא לקנות מהמתחרים... כעס המארח ואמר לחברו: "חצוף שכמוך!!! כל ההזמנה היא כדי שתקנה ממני אבל אם ממשיך אתה לקנות מאחרים מה אני צריך להשקיע בך אירוח ולהטיב עימך?!"

כן הוא הנמשל : הקב"ה נתן לנו ימים קדושים אלו לחג הסוכות כדי שנתעלה ונעסוק בתורה ובאהבת ישראל ונודה לו על שסוכך עלינו בצילא דמהמותא ואנו ממשיכים לרעות בשדות זרים במקום להסתופף בצילו!!

הבה ננצל את חול המועד סוכות כראוי...

האושפיזין בחג הסוכות

א. אברהם אבינו, **ב.** יצחק אבינו, **ג.** יעקב אבינו, **ד.** משה רבנו, **ה.** אהרון הכהן, **ו.** יוסף הצדיק, **ז.** דוד המלך.

לפי סדר זה, ראה דבר פלא : ז' באדר שהוא יום פטירתו של משה רבנו, יחול באותו יום בשבוע שבו חל האושפיזין שלו, דהיינו ביום הרביעי של החג.

חישבו מסלול מחושב

היה זה ביום שני, כ' מנחם אב תשי"פ. הרב א. עמד בתחנת האוטובוס בכיכר בעלזא בירושלים, והביט באופק ובשעון לסירוגין. הוא ממהר מאוד, אולם האוטובוס קו 450 בו הוא מבקש לנסוע לאשדוד, לא הופיע. כשהגיע - היו עליו שלושים נוסעים, ובתקופה זו בשל ההגבלות לא היו מעלים נוסעים לאוטובוס. אוטובוס ועוד אוטובוס חולף, והרב א. מבין שאין מנוס, הואיל והוא נורא ממהר, עליו לתפוס מונית ולנסוע לתחנה המרכזית. הוא מגיע לתחנה המרכזית, נחפו לרציף, ומזדרז לעלות על האוטובוס שעומד לצאת. לאחר שהתיישב והסדיר את נשימתו החפוזת, גילה כי עלה על האוטובוס הלא נכון. הוא ביקש לנסוע לאשדוד בקו 438, אולם כיוון שרציפי אשדוד וראשון לציון סמוכים זה לזה, והואיל ומספר הקו זה דומה - עלה על האוטובוס הנוסע לראשון לציון, קו 433. על כזו התפתחות לא חלם בחלומות ההזויים ביותר. לא רק שלא הועיל בנסיעתו לתחנה המרכזית, אלא ששיבש את יומו עוד יותר, ועתה הוא בדרך לראש"צ, משם יצטרך אוטובוס נוסף כדי להגיע לאשדוד. הוא ממהר לברר טלפונית כיצד, ומתברר כי ישנו קו מראשון לציון לאשדוד, העוצר באותה תחנה בה הוא יורד. אמנם הקו הזה אמור לעבור בתחנה בערך באותה דקה בה האוטובוס שלו אמור לעצור בה, ובכל זאת - הרב א. קיווה לטוב. קיווה, והתבדה. כשהאוטובוס בו הוא נוסע, קו 433, עגן בתחנה בראש"צ, ראה מהחלון כי האוטובוס לאשדוד מפליג מאותה תחנה מול עיניו.

לא רק שנסע האוטובוס הלא נכון וירד בעיר זרה, גם האוטובוס בו הוא מצפה, זה עתה חלף על פניו, ועד האוטובוס הבא נכונה לו המתנה ארוכה.

שרשרת של שיבושים... גרונו ניחר בצמא, והוא פנה לקיוסק קרוב להשיב את נפשו.

'אדוני מבעלזא!' - שאל אותו המוכר בקיוסק שלא ממיין העניין, 'סלח לי, מתי האזכרה שלכם?' שאל במפתיע, 'האזכרה של מי?' - שאל הרב א. בפליאה. מה לו ולמוכר, ועל איזו אזכרה מדובר? 'ינו, של הרבי שלכם. מתי האזכרה שלנו?' - שב המוכר ושאל בחוסר סבלנות. 'אה, אתה מתכוון ליום ההילולא של כבוד קדושת הרבי מבעלזא זכותו יגן עלינו? - זה הערב, הלילה!' - השיב הרב א. בהשתאות, ומיד מיהר לשאול: 'סלח לי שאני שואל, אבל מה לך ולאזכרה הזו?!

'אה, האזכרה הזו היא כל הירושה שלי מאבי המנוח!' - אמר המוכר, 'ותבין. אני לא דתי וגם אבא שלי לא היה. אבא שלי הכיר את הרבי מבעלזא בתל אביב ותמיד עלה לציונו באזכרה שלו. לפני כמה חודשים הוא נפטר, זכרונו לברכה, וכמה ימים קודם, כשהיה חלוש וחולה, פקח את עיניו ואמר לי: אל תשכח לעלות לקבר של הרבי מבעלזא. תברר מתי האזכרה... ותבין...'

עיני המוכר מלאו דמעות, 'אבא לא הותיר לי פרוטה של ירושה, גם לא שורה של צוואה, כלום. זה המשפט האחרון ששמעתי ממנו, ללכת לאזכרה של הרבי מבעלזא. זכרתי שהתאריך הוא בעונה הזו, לא היה לי מושג מתי בדיוק, וכבר כמה ימים אני מחפש אדם כמוך שיוכל לתת לי את המידע. ואז אתה באת!...' - סיים המוכר והודה לו בחום.

מטלטל. עומד לו יהודי בירושלים, ממהר לאשדוד, והכל משתבש. האוטובוסים לא עוצרים. הוא משלם על מונית לחינם. עולה על הקו הלא נכון ומגיע לראש"צ במקום לאשדוד. ואז - הוא גם מחמיץ את האוטובוס מראשון לציון לאשדוד. שרשרת של שיבושים ותקלות, כמה

פאשלות ביום אחד! וברגע אחד של הארה - נפקחות העיניים. אין כאן לא שיבוש ולא תקלה, לא פאשלה ולא טעות. יש כאן תכנון מסודר, להביא את אברך פלוני לקיוסק פלוני בראשון לציון. זה הכל. אותו מוכר זקוק למידע כדי להחזיק את הניצוץ היהודי שפועם בו, ואותו אברך נשלח לספק את המידע - כי כך רצה וגלגל בורא עולם, המנהל את העולם בחסדו!

אחים יקרים! כמה כדאי להפנים מסר זה, הבוקע מהסיפור אותו סיפר המשפיע הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א. אבא שבשמים משגיח ועינו נתונה על כל יהודי, והוא מנווט ומנהל את העולם בצורה הטובה ביותר! ועכשיו - בחג השמחה ובהיכנסנו לצילא דמהימנותא - לצילו של אבא שבשמים, זה הזמן להטמיע את המסר הזה בכל העוצמה. כי איננו נכנסים רק לדירת עראי, אנחנו נכנסים לידיים של אבא, מחדדים בתוכנו את ההבנה כי אנו נתונים בידי. זה מסר שהוא נכס לכל החיים, הבה נאמץ אותו בכל לב ונזכה לשמוח שמחת אמת כל ימות השנה! לכאורה, חוויית השמחה אפשרית רק מתוך שפע ורוב טוב, מתוך מיטב התנאים ומירב הפינוקים. איך יתכן שפסגת השמחה השנתית היא דווקא בחג בו כולנו עוזבים את מיטב התנאים בסלון המרווח וההמוזג, ועוברים לסוכה מטה ליפול המצלת בענפי זרדים? איך יתכן שדווקא בצאתנו מהבית המוגן והחם, בעוזבנו את כסאות העור הנוחים והספות רחבות הידיים, ביושבנו בכסאות מתקפלים צפופים בסוכה קטנה - דווקא אז השמחה גואה ומרקיעה שחקים?! ועוד אחרי שבמשך השנה כולנו שומעים חדשות לבקרים, אירוע רודף אירוע, הגבלות קשיים ומניעות, כיצד נזכה אם כן להגיע לשמחת חג אמיתית? ביאור הדברים הוא, שחג הסוכות הוא חג שכל כולו חיבור אמת עם הקב"ה. אנחנו נכנסים לתוך בית שהוא יתברך שירטט את מפרט הבניה שלו, שהוא קבע אותו כצילו הפרטי, כשהוא זה שמזמין אותו לבוא להיכלו. הסוכה חייבת להיות ממוקמת תחת כיפת השמים, כדי שנחוש ונרגיש תחת חסותו של שוכן מרומים, וכל מה שמפרד בינינו אינו אלא צל דקיק שהוא קבע וביקש, שבמבין החרכים נוצאים אורות שמימיים המאירים עלינו בנגוהות עדינים... חג הסוכות, כל כולו הוא לשהות בצילו של מלכו של עולם. כל יהודי יוצא מהבית שהוא בנה לעצמו, מהבית אותו תכנן והוא ישלו, מהתפיסה לפיה יש לו צל משלו, יש לו הגנה משלו מפני החום והקור, ויש לו מה שעוטף אותו - מה שהוא יצר במו ידיו. פתאום בבת אחת אנו יוצאים מכל החשיבה הזו, ומבינים כי אין כמו להיות בידיים של אבא - בצל שלו, בבית שהוא קבע, מחוברים אליו באמת, לא על ידי שום אמצעי גשמי. זוהי המשמעות העמוקה שהרה"ק בעל הישפת אמת' זי"ע בסוכות תרמ"ה מגלה במצות סוכה: מצות סוכה היא מצוה של ביטחון, של הטמעת האמונה והביטחון בה'. אבא שבשמים אומר לכל יהודי: צא מדירת הקבע שבנית לעצמך, תפסיק לבנות על עצמך או על יכולותיך, על ביתך ועל מעונך. בוא אלי, תישען עליי, תיכנס בצל כנפיי. כאן תרגיש הכי בטוח ומוגן, כאן תוכל לשמוח באמת!

ככל שנפנים שאנו משאירים מחוץ לסוכה את הדאגות והמתח, את חוסר האונים ואי הוודאות, ונכנסים לשהות בצל של אבא ולהרגיש מוגנים ו בטוחים בידי - כך הביטחון הזה ימלא את ליבנו בשמחה עוצמה גם בשנה זו, ויקיים בנו וישמחת בחגך והיית אדן שמח. (הרב אשר קובלסקי)

נסוך המים והקשר לתשליך

נסוך המים על המזבח בחג הסוכות הוא בעצם פיוס למים התחתונים, שבשעת הבריאה נפרדו מהמים העליונים, כמו שכתוב בבריאת העולם: "ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים מעל לרקיע". חז"ל אומרים שמים תחתונים אלו נקראים "מים בוכים", על שבכו בעת הבריאה בגלל שנפרדו מהמים העליונים ונתרחקו מן הבורא יתברך. לכן פייס אותם הקב"ה, ואמר להם (למים התחתונים): הואיל ולכבודי אתם מצטערים - יקחו מכם בניי מים לנסוך על גבי המזבח בסכות, וגם יקחו מכם מלח לקרבנות על גבי המזבח.

"ושאבתם מים בששון"

מובא בספר רמב"ם רצוף אהבה שרבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל הביא רעיון נפלא: בראש השנה אנו עושים תשליך כנאמר "ותשליך במצולות ים כל חטאתם" ומשליכים את כל העבירות לים. אך בימי חג הסוכות בשמחת הימים הללו עושים עם ישראל תשובה מאהבה אם כן כל העוונות שהושלכו בראש השנה למצולות ים, כעת נהפכו לזכויות. על כן שואבים אנו בסוכות את המים בששון - ומבקשים שהעבירות שהושלכו כי מעתה זכויות הם...

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

אחרי ראש השנה ויום הכיפורים, מגיע חג הסוכות. יש להסביר לילדים שחג הסוכות נקרא גם זמן שמחתנו: הנה עברו ימי התשובה, התחלנו את השנה בראש השנה וזכרנו שה' הוא המלך שלנו. זכרנו בתשובה, ניצחנו את היצר הרע, התפללנו ואנחנו נקיים מהעוונות - עכשיו אחרי שעבר גם יום הכיפורים אנו מרגישים שמחים ממש; נקיים מחטאים, ואהבים את ה' ואנחנו חביבים ואהובים לפניו.

כעת יש לחנך שהסוכה מחליפה את הבית, על כן כל בני הבית צריכים לנדוד לסוכה, לא כיחידים אלא כמשפחה! המוקד לפעילות המשפחתית היא הסוכה, לכן גדולים וקטנים, זקנים ותינוקות, חייבים להימצא בה.

כתוב בתורה שזו מצוה של ה', כדי שנוכר שכאשר ה' הוציא אותנו מארץ מצרים הוא הושיב אותנו בסוכות. אלה היו סוכות מיוחדות, ענני כבוד: ענני שהקיפו את עם ישראל מכל היחדות, שלא יהיה להם חס מדי או קר מדי, עננים של נס.

פרכה אהבה
למנחה ואישיאל דוד זכות שיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. שיתברכו בכל מילי דמיטב יתגשמו כל משאלותם לטובה וברכה לעילאי, והלי ואושר

פרכה אהבה
אסף ייעדיה אבינה בזכות תרומתם שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות והצלחה לילדיהם עופרי ועומרי

פרכה אהבה
כתיב במוסאי זכרות תרומתו שיזכה לזיווג הגון ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה וברכה לילדיו אוון ועילאי אודל שיצליחו בלימודיהם יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

פרכה אהבה
לשלוט ומרים בראל על הסיוע לזכוכי הרבים שתתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותיכם ותרוו חת ושלוה וברכה והצלחה לשירה בת מרים

שיעור להשיים
יקריאת התיילים יתקיים בע"ה **בלילה הקדוש ליל הושענא-רבא** (חמישי בלילה) בשעה 22:15 באולם בית הכנסת **"אוהל מועד"** הנשיאים 3 יבנה

כל הישועות והברכות
לניסים וטובה בכורי שתורמו לטעודה הרביעית בליוני זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן ולהצלחת כל ילדיהם

כל הישועות והברכות
לניסים וטובה בכורי שתורמו לטעודה הרביעית בליוני זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן ולהצלחת כל ילדיהם

פרכה אהבה
ליואב ויובימי כהן בזכות תרומתם שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות והצלחה לילדיהם

פרכה אהבה
בתן ואסתר זנדני על הסיוע לזכוכי הרבים. שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה והצלחה לילדיהם

פרכה אהבה
לליאור וישרן זעין להולדת הדין יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו, יתברך בכל מילי דמיטב ונחת ושלוה וברכה והצלחה לחיאל ושושנה כהן ולשמואל ודולה עוגן

כל הישועות והברכות
לאביאל ומיטל צורף שתורמו לטעודה הרביעית בליוני זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיזכו לזרע קודש בר-קיימא שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה יתגשמו כל משאלות ליבם וברכה לדעון ועדנה מוסאי שיזכו לכנדים רבים

רפואה שלימה
לטיובה בכורי בת דבורה קב"ה ישלח מזור ומרפא לרביב אבריה וש"ס"ה גידה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים

רפואה שלימה
לטיובה בכורי בת דבורה קב"ה ישלח מזור ומרפא לרביב אבריה וש"ס"ה גידה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים

רפואה שלימה
לטיובה בכורי בת דבורה קב"ה ישלח מזור ומרפא לרביב אבריה וש"ס"ה גידה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים

פרכה אהבה
לניסים ומרים דמארי זכות שיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. שיתברכו בכל מילי דמיטב יתגשמו כל משאלותם לטובה וזיווגים לילדיהם

פרכה אהבה
אפרים ורבקה באבאי בזכות תרומתם שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות והצלחה לילדיהם

פרכה אהבה
לארז ופרהנא סעדיאן על הסיוע לזכוכי הרבים. לרפואתם והצלחת כל ילדיהם ומשפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה. וזיווג הגון במהרה לבנותיהם

פרכה אהבה
לחיים דודון זכות שיעור והתהילים תגן בעדם שיזכה בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. שיתברך בכל מילי דמיטב והצלחה לילדיו אייל, יהונתן ונוגה בכל דרכיהם ומעשים

פרכה אהבה
אברהם ורחל זכרות תרומתם שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות והצלחה לילדיהם

פרכה אהבה
לעייני הצדיק והענו אברהם נשר בן יצחק ורחל ז"ל טו יתשר פקידת שתנו

פרכה אהבה
לעייני הצדיק והענו אברהם נשר בן יצחק ורחל ז"ל טו יתשר פקידת שתנו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שרה-מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרונת בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלי בת שרה מנב"ת ירחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת

לניצחוננו ולעולמינו

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף זעורו בן דינה ז"ל מאיר רובין בן ברכוסה ז"ל בצלאל לבאי בן מדיה ויחיא ז"ל אפרים פור בן מרים ויוסף ז"ל חביבה אביבה בת דינה ז"ל פריה אסדגי בת סולטנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל יעקב נאמן בן חנוס אהרון ז"ל יצחק סבג בן אסתר ז"ל ורדה בראל בת נעימה ז"ל רבקה מורנו בת שרה ז"ל זליכה גמזו-לטובה בת חנה ז"ל רות-אפרת ז"ל בת גילה שתחיה אסתייה כוכבה נמו בת מרים ושמואל ז"ל פריה גזול בת רבקה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור